

Daavidin uhraus

Keskeinen jae: Mutta kuningas Daavid vastasi Araunalle: "Ei, minä vaadin, että se ostetaan täydellä hinnalla". En ota sitä, mikä on sinun, ja anna sitä Herralle. En aio esittää polttouhreja, jotka eivät ole maksaneet minulle mitään."
1 Aikakirja 21:24

Valitut kirjoitukset:
1 Aikakirja 21:14-30

Herra sanoi Daavidista, että hän oli oman sydämensä mies. (1. Sam. 13:14; Apt. 13:22). Tämä ei johtunut siitä, että Daavid ei koskaan tehnyt syntiä, vaan hänen nöyryydestään ja katuvasta sydäimestään, kun hänen synteihinsä kiinnitettiin hänen huomionsa.

David kirjoitti ilmaistessaan sisimpiä tunteitaan: "Luo minuun puhdas sydän, Jumala. Uudista minussa uskollinen henki." (Psalmi 51:10). Hän tunnusti, että hänen sydämensä ei luonnostaan ollut aina puhdas ja että lihan heikkoudesta johtuen hän oli ajoittain altis osoittamaan väärää henkeä. Siitä huolimatta

hän ei suhtautunut myötätuntoisesti synteihinsä ja rukoili Jumalaa, että hän puhdistuisi, että "oikea henki" uudistuisi hänessä.

Esimerkki Daavidin katuvasta sydäimestä on se, että hän teki syntiä Herran edessä, kun hän ei totellut käskyä olla laskematta Israelin kansaa sotajoukkojen päällikön Joabin vastalauseista huolimatta. Silloin Herra puhui Gadille, Daavidin näkijälle eli profeetalle, ja käski häntä sanomaan Daavidille, että hänen oli valittava yksi kolmesta rangaistusvaihtoehdosta tämän rikkomuksen johdosta: kolme vuotta nälänhätää, kolme kuukautta vihollisen tuhoamana tai kolme päivää ruttoa. Oman heikkoutensa tajutessaan Daavid kieltäytyi nöyrästi tekemästä valintaa ja selitti jättävänsä asian mieluummin Herran käsiin tietäen, että "suuret ovat hänen armonsä". 2. Samuel 24:2-4; 1. Aikakirja 21:1-13.

Jumala valitsi kolmen päivän ruttouhan, ja hyvin lyhyessä ajassa kuoli seitsemänkymmentä tuhatta israelilaista miestä. Sitten Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin tuhoamaan sen, mutta pian sen jälkeen hän sanoi enkelille: "Seis! Nyt riittää! Sillä hetkellä Herran enkeli seisoj jebusilaisen Araunan puimurin luona." Daavid rukoili Jumalaa ja myönsi, että hän oli tehnyt syntiä eikä kansa, ja pyysi, että Jumalan rangaistus kohdistuisi häneen itseensä. Jakeet 14-17

Enkelin välityksellä Jumala käski Daavidia menemään ja "pystyttämään alttarin Herralle jebusilaisen Ornanin puimuriin" ja uhraamaan Herralle. Ornan "näki ensin enkelin" ja näki sitten Daavidin saapuvan. Daavid pyysi maksamaan "täyden hinnan" puimurista. Ostettuaan sen hän uhrasi "polttohreja ja yhteysuhreja ja huusi Herraa". Herra "vastasi hänelle taivaasta tulella polttouhrialttarilla". Näiden uhrien perusteella Herra pysäytti vitsauksen. jakeet 18-28 jakeet

Daavidin vilpitön omistautuminen Herralle käy kauniisti ilmi hänen vaatimuksestaan ostaa täyteen hintaan Ornanin puimatonttu käytettäväksi uhrilahjaksi Herralle sen sijaan, että hän hyväksyisi sen lahjaksi tai maksaisi pienemmän summan. Hän selitti, ettei hän halunnut tuoda Herralle polttouhreja, jotka eivät maksaneet hänelle mitään. (jae 24). Tämä on hyvä opetus kaikille Jumalan kansalle. Jos uhraamme Herran palveluksessa vain sellaista, jota emme kuitenkaan tarvitse tai jolle meillä ei ole muuta käyttöä, annamme vain vähän tai emme lainkaan todisteita todellisesta omistautumisesta hänelle.

Loppuhuomautuksena tähän kertomukseen mainittakoon, että Ornanin puimatila, jonka Daavid osti, oli paikka, jonne Salomo myöhemmin rakensi temppelin, "Herran temppelin". 2. Aikakirja 3:1